

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XII.

Deut. 32. v. 11.

Sicut aquila prouolans ad volandum pullos suos, & super eos volitans expendit alas suas: sic assumpsit eum (Dominus) & portauit in humeris suis.

DISPOSITIO.

Hæc verba deprompta sunt ex cantico Mosis, quod ante mortem recitauit, & proposuit, audiente vniuerso cœtu Israel, Deut. 32. v. 30. & 32. v. 44.

Fuitque illa vere cygnea cantio, in qua ostendit primum, quanta beneficia Deus in ipsos contulerit, iam inde à multis retro seculis. Inter hæc non minimum locum obtinet hoc, quod tam paterne ipsos ab omnibus hostibus, & aliis innumeris malis custodiuit, tanquam pupillam oculi: vt legitur ver. 10.

Hoc beneficium illustrat similitudine sumpta ab aquila. Nos itaque primum rationem comparationis inuestigabimus: Deinde hæc omnia ad institutum nostrum accommodabimus, & quantum hinc doctrinæ & consolationis in vita & morte petere liceat, videbimus.

I. Pars.

Aquila regina cæterarum auium est, & in sublimi volitat, oculos contra solis radios dirigens.

De qua auc inter multa alia, (quæ habet singularia) scribunt nonnulli hoc, quod cum prælenti loco Mosis conuenit.

1. Aquilæ pullos iam adultos prouocant ad volandum, & à nido ipsos abstrahunt, & vt sequantur ipsos auidius cibum subtrahunt, atque pigriores rostro feriunt: vt sic cogant eos ad excundum.

2. Quando aquila transferre vult suos pullos in alium locum excitat ipsos, & tam diu circa nidum volitat, donec omnes super humeros suos susceperit.

3. Neq; tantum humeris imponit, vt alio transferat, sed

sed

sed simul etiam vs sic defendat. Metuit enim ne sagittis lædantur à parte inferiori, cum à superiori parte, de cælo scilicet nihil sit metuendum. Sicque suum corpus aquila obicere prius vult telis, quam permittere, vt pulli lædantur.

Hac ratione Moses Israelitas pullis comparat. Deum vero aquilis. Et rationem comparationis ipse ostendit, cum his quæ diximus conuenientem.

Primum enim Israelitas prouocauit ad euolandum ex Ægypto. Cum enim Ægyptum alias inuiti relicturi fuissent (quia semper illa terra ipsis placuit vt patet Num. 11. versic. 5. & 14. versic. 4.) & terram promissam nunquam desideraturi, licet de illius possessione à Iosepho & cæteris Patriarchis moniti Gen. 48. v. 21. & 50. v. 14.) Deus illis cibum subtraxit post mortem Iosephi, hanc ihu. Das Jutter höher gesethter / & multis ærumnis subiecit (tanquam aquila rostro feriens pigriores) vt ex Ægypto liberandam desiderauerint.

Deinde ex Ægypto eductos in humerum quasi suum suscepit, deducendo illos per mare rubrum cum omnibus suis, nutriendo in deserto, &c. Deu. 1. v. 31. Et tandem etiam, non tantum ab Ægyptiis, sed cæteris omnibus regibus hostibusque plurimis in deserto & post, ira defendit, vt nemo potuerit ipsos lædere.

Et sicut aquila corpus obicit telis, ne lædantur pulli, ita angelus Domini posuit se inter castra Israelis & Ægyptios super mare rubrum. Exod. 14. vt sagittæ Ægyptiorum non potuerint lædere.

II. Pars.

Magna sane sunt illa beneficia collata in Israelitas, at si rem hanc paulo altius reperamus, certe non minora sunt, quæ Deus etiam in nos contulit, & quotidie omnibus electis præstat.

1. Etenim is non ex Ægyptiis, sed Saranæ hostis infensissimi potestate eripuit Christianos suos: atque non tantum ex ferrea fornace Ægypti. Deut. 4. vers 19 sed ex infer-

inferno redemit Hof. 13. vers. 14. Luc. 2. vers. 71. Vide etiam Coloss. 1. v. 13. & seqq.

2. Et sicut Iherusalem suam tanquam in humeris gestavit: ita Christianos suos, tanquam oves humeris impositos, ad Ovilæ Ecclesiæ deportat. Luc. 15. v. 5. Iniquitates etiam portavit. Esa. 53. v. 11. Infirmittates nostras tolerat. Ibidem v. 4. Matth. 8. Psal. 103. v. 3.

Sed & in omni vita nostra, tanquam infantes in vlnis baulat, Ego feci & feram, ad senectam & canos vsq; porabo. Esa. 46. v. 4. Esa. 40. v. 11. in sinu suo portabit agnos.

3. Vitam quoque suam filius Dei pro salute nostra reliquit, Esa. 53. v. 11. Ioh. 10. v. 15.

Atque sicut aquila, suum corpus objecit telis Satanæ, ne is posset nos pullos lædere. Hinc ipse Deus sanguine suo redemisse legitur Ecclesiam suam. Act. 20. v. 28. Et sanguis filii ipsius nos mundavit. 1. Ioh. 1. v. 8.

4. Neque vero tantum in Chanaan illud temporale, sed in Hierosolymam cœlestem, Hebr. 12. v. 22. Apoc. 3. v. 12. nos introducere vult: vbi non tantum mel & lac, sed læticia & delectationes in dextera Dei vsq; in finem. Psal. 16. v. 11. Oculis non vidit. Esa. 64. 1. Cor. 2. v. 9.

1. Docet hic locus gratitudinem, quam debemus Deo: nec idem vobis dicatur quod Deut. 32. vers. 6. Illa consistit non in verbis tantum, sed in operibus pietatis.

2. Consolatur idem hic locus, omnes tentatos propter infirmitates suas, quod tanta patientia fert infirmitates nostras.

3. Solatium quoque multiplex hinc peti debet, quod liberatis nobis sanguine filii Dei, restat certa spes de possessione vitæ æternæ.

F I N I S.

THEMA XIII.

Gen. 39. v. 29.

Vtinam saperent & intelligerent, ac non ista sua prouiderent.

DISPO.